

STORTINGET

Innst. 383 S

(2020–2021)

Innstilling til Stortinget
frå energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:144 S (2020–2021)

Innstilling frå energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Sylvi Listhaug, Gisle Meininger Saudland og Terje Halleland om nei til elektrifisering av sokkelen med strøm fra land

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet vert følgjande forslag fremja:

«Stortinget ber regjeringen stoppe vidare elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land.»

Det vert gjort nærmare greie for forslaget i dokumentet.

Merknader frå komiteen

Komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Åsmund Aukrust, Espen Barth Eide, Ruth Grung, Else-May Norderhus og Runar Sjøstad, frå Høgre, Liv Kari Eskeland, Stefan Heggelund, Aase Simonsen og Lene Westgaard-Halle, frå Framstegspartiet, Terje Halleland og Gisle Meininger Saudland, frå Senterpartiet, Sandra Borch og Ole André Myhrvold, frå Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken, frå Venstre, leiaren Ketil Kjenseth, frå Kristeleg Folkeparti, Tore Storehaug, og frå Miljøpartiet Dei Grøne, Per Espen Stoknes, viser til representantforslaget, Dokument

8:144 S (2020–2021), og framlegg til vedtak som ligg i saka. Vidare viser komiteen til stortingsfleirtalet sitt vedtak ved handsaminga av Innst. 315 L (2019–2020). Her ber Stortinget, gjennom eit fleirtal basert på regjeringspartia og Arbeidarpartiet, Framstegspartiet og Senterpartiet, regjeringa om

«... sammen med bransjen legge frem en plan for hvordan utslippene fra olje- og gassproduksjonen på norsk sokkel reduseres med 50 pst innen 2030, sammenlignet med 2005, innenfor dagens virkemiddelbruk. Videre må planen ivareta hensyn til kostnadseffektive utslippsreduksjoner, herunder videre elektrifisering av eksisterende felt og lav- og nullutslippsteknologi på nye felt og hensynet til kraftsystemet på fastlandet. Dette arbeidet ferdigstilles i løpet av 2021.»

Vidare merkar komiteen seg at statsråden er i gong med å følgje opp Stortingets vedtak.

Komiteen viser elles til brev av 8. april 2021 frå statsråd Tina Bru. Brevet er vedlagt innstillinga.

Medlemene i komiteen frå Høgre, Venstre og Kristeleg Folkeparti registrerer den pågåande debatten som omhandlar elektrifisering av sokkelen, og om det er rett å bruke fornybar kraft produsert på land for å skaffe kraft til olje- og gassinstallasjonane offshore. Likevel viser desse medlemene til handsaminga av Innst. 351 L (2019–2020), der Stortinget ba regjeringa om

«... sammen med bransjen legge frem en plan for hvordan utslippene fra olje- og gassproduksjonen på norsk sokkel reduseres med 50 pst. innen 2030, sammenlignet med 2005, innenfor dagens virkemiddelbruk. Videre må planen ivareta hensynet til kostnadseffektive utslippsreduksjoner, herunder videre elektrifisering av eksisterende felt og lav- og nullutslippsteknologi

på nye felt og hensynet til kraftsystemet på fastlandet. Dette arbeidet ferdigstilles i løpet av 2021.»

Desse medlemene meiner det er hensiktsmessig å vente til dette arbeidet er gjort før ein trekker konklusjonar om korleis denne tematikken skal handsamast.

Vidare merkar desse medlemene seg at det er rettighetshavarane som vurderer fordelar, ulemper og risikoar knytte til dei ulike løysingane for energiforsyning, og tek sine val basert på dei mest optimale forholda. Vidare skal kraft frå land vurderast av operatørane og følgjast opp av myndighetene gjennom handsaming av Plan for utbygging og drift (PUD). Dette inkluderer at tilknytning til kraftnettet skal vera driftsmessig forsvarleg og omsyn til tiltakskost skal ivaretakast i arbeidet med å greie ut kvart enkelt utbyggingsprosjekt. Det er difor vanskeleg å ha ei generell tilnærming til framlegget.

Desse medlemene støttar heller ikkje alle premissane i saka slik desse er presenterte frå forslagsstillar, og ser at bildet gjerne kan nyanserast. Elektrifisering av sokkelen vil ikkje aleine krevje ei massiv utbygging av vindmøller på land, men i kombinasjon med den generelle elektrifiseringa av Noreg saman med ei større industrisatsing på grøne teknologiarbeidsplassar vil det på sikt bli trong for meir fornybar kraft. På kva måte denne energien skal skaffast, er ikkje definert.

Elles viser desse medlemene til stortingsmeldinga om langsiktig verdiskaping frå norske energiresursar som departementet no har under utarbeiding. Her vil problematikken bli teken opp til breiare handsaming. Desse medlemene ser fram til at desse problemstillingane blir handsama i meldinga, noko som gjev Stortinget eit betre grunnlag for å drøfte dei faktiske forholda.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at norsk olje- og gassutvinning sto for 28 pst. av Norges totale utslipp av CO₂ i 2019, samt at bransjen og Stortinget har satt mål om å redusere klimagassutslipp med 50 pst. i 2030 sammenlignet med 2005.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at i den sammenhengen er elektrifisering av sokkelen viktig. Disse medlemmer mener det er viktig å sørge for at videre elektrifisering av nye og eksisterende felt ikke må gå på bekostning av elektrifisering av ny og eksisterende industri på fastlandet. Disse medlemmer mener at elektrifiseringen av sokkelen i størst mulig grad skal skje med havvind eller annen fornybar strøm produsert på sokkelen, balansert med kraft fra land. Utsira Nord lokaliserings og potensial for flytende havvind vil være godt egnet til å utvikle ny teknologi og samtidig levere

strøm til sokkelen. Det haster å få avklart rammesvilkår og utlysning for Utsira Nord og Sørlege Nordsjø II slik at vi kan nå målene om redusert utslipp fra sokkelen, posisjonere norsk leverandørindustri innen havvind og sikre nok fornybar kraft til transportsektoren og landbasert industri.

Medlemene i komiteen frå Høgre, Venstre og Kristeleg Folkeparti ser at flytande havvind kan gje potensial for mange arbeidsplassar i Noreg i åra som kjem. Vi vil også kunne vera leverandørar av teknologi og tenester på området i heile verda, slik vi også har bidrege innan leverandørindustrien for olje og gass. Likevel vil det vera krevjande å basere elektrifisering av sokkelen på ei slik energikjelde då det i tillegg må etablerast straum frå land som backup dei dagane det ikkje bles. Dette vil gje eit kostnadsbilete som på kort sikt ikkje vil vera samfunnsøkonomisk lønsamt. Det er også tvilsamt om det vil vera mogleg å bygge ut flytande havvind så raskt at ein når måla som Stortinget har sett seg om ei halvering av utsleppa frå sokkelen med 50 pst. innan 2030. Likevel er det viktig at elektrifisering av sokkelen vert sett inn i eit langt perspektiv, der havvind kan vera eit av elementa som på sikt kan dra nytte av eit offshore straumnett.

I arbeidet med elektrifisering av sokkelen er det viktig at dette vert gjort i god forståing med industrietableringar på land, og at desse to forholda ikkje kjem i konflikt med kvarandre.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener elektrifisering av norsk sokkel vil innebære enorme kostnader for samfunnet. Disse medlemmer mener elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land vil innebære en betydelig risiko for økte priser på strøm og nettleie, og at det vil kunne få store konsekvenser for både norske bedrifter og husholdninger. Disse medlemmer mener det vil hindre nyetableringer av norsk kraftforedlende industri og gi tapt verdiskaping. Det vil da også føre til færre arbeidsplasser i Norge.

Kostnadene for elektrifisering av norsk sokkel kan komme opp i 8 000 kroner per tonn redusert CO₂. Equinor har selv anslått at elektrifisering av deres installasjoner vil ligge på ca. 50 mill. kroner. Fellesskapet må dekke ca. 40 mill. kroner av dette gjennom oljeskatteregimet. Disse medlemmer vil peke på at det er uheldig at staten skal betale for 78 pst. av investeringene for tiltak som har klima som begrunnelse, men ikke fører til vesentlig reduksjon av utslipp. Disse medlemmer vil også minne om at all elektrifiseringen i tillegg vil kreve store investeringer i kraftnettet, hvor store deler betales av strømkundene gjennom nettleien. I tillegg kommer kostnaden med økte strømpriser og økt nettleie som

følge av økt etterspørsel etter strøm og behov for økte investeringer i kraftnettet.

Elektrifisering av sokkelen vil etter beregninger fra Statnett kreve 10–12 TWh kraft. Disse medlemmer viser til at det per 2019 var rundt 1 200 vindturbiner i Norge, og disse leverte rundt 8 TWh i året. Disse medlemmer mener dette økte kraftbehovet trolig vil kreve en massiv utbygging av vindkraft på land.

Ifølge kraftselskapet BKK er ti planlagte industriprosjekter satt på vent i Vestland fylke på grunn av mangel på strøm. Lenger sør opplever Haugalandet tilsvarende utfordring på grunn av elektrifisering av Johan Sverdrup-feltet. Disse medlemmer er kritiske til tiltak som vil gi redusert krafttilgang for nye industriprosjekter og hindre muligheter for utvikling av ny næringsvirksomhet som datasentre og batterifabrikker. I forbindelse med elektrifisering av samfunnet på mange ulike områder er det en stor økning i behovet for kraft. Denne utviklingen går raskt. I Bergensregionen blir det sagt at etterspørselen har økt fra 600 MW til 2 800 MW, bare på et par år. Dette mener disse medlemmer det i større grad må tas hensyn til når vi ser på fremtidig bruk av kraften.

Disse medlemmer er opptatt av å kunne belyse hvor strømmen skal komme fra i et stadig mer elektrisk samfunn. Disse medlemmer opplever at det er lite populært for tiden å bygge ny vindkraft eller vannkraft. Vannkraften har gitt Norge tilgang på sikker og ren energi. Norge har et kraftoverskudd, men disse medlemmer mener det ikke gjelder i overskuelig fremtid dersom behovet for kraft øker vesentlig. Disse medlemmer vil derfor ikke støtte å ta kraft fra land ut til sokkelen. I enkelte områder mener disse medlemmer elektrifisering er dyrt eller umulig, og andre steder fører det kun til å flytte utslipp eller kun bidra til å øke prisen på strøm for vanlige folk og industri.

I rapporten «Elektrifiseringstiltak i Norge» anslår NVE at en økning av kraftforbruket med 23 TWh vil øke den gjennomsnittlige kraftprisen med 7–10 øre per kWh. Det betyr rundt 2 000 kroner ekstra i året for en gjennomsnittlig husholdning. Disse medlemmer er bekymret for de store kostnader dette påfører næringsliv og innbyggere. På toppen av dette vil disse medlemmer peke på utfordringer med at industrietableringer i Fastlands-Norge blir satt på vent på grunn av manglende krafttilgang og nettkapasitet. Disse medlemmer mener dette vil bety tap av arbeidsplasser og verdiskapning knyttet til batterifabrikker, hydrogensatsing, kraftkrevende industri, fiskeoppdrett etc. Norsk fastlandsindustri fremste konkurransefortrinn har vært de relativt lave strømprisene. Disse medlemmer mener økt kraftpris vil gjøre nye industriprosjekter mindre lønnsomme og ramme fastlandsindustrien.

Disse medlemmer vil også peke på en annen utfordring med å hente kraft fra land, som er at noe av strømmen forsvinner på veien. Disse medlemmer viser til at ifølge konsekvensutredningen av Martin Linde-prosjektet vil dette føre til et årlig samfunnsøkonomisk tap på 30 mill. kroner ved en kraftpris på 35 øre.

Disse medlemmer mener elektrifisering av sokkelen er et svært dyrt klimatiltak, og minner om at kvoteprisen for et tonn CO₂ i dag er ca. 300 kroner. Disse medlemmer mener derfor at elektrifisering av sokkelen vil fremstå kun som svært dyr symbolpolitikk som ikke fører til reduksjon av globale klimagassutslipp.

Disse medlemmer viser til at det ikke kan dokumenteres at å elektrifisere norsk sokkel reduserer de globale klimagassutslippene. Norge har ingen egen atmosfære, derfor mener disse medlemmer at målsettingen må være å bidra til å redusere de globale utslippene. Tiltaket om å elektrifisere norsk sokkel vil ikke bidra til dette. Tvert imot vil olje- og gassplattformer som i dag driftes av gassturbiner, få et overskudd av gass. Overskuddsgassen vil bli eksportert til Europa og bli brent der og gi tilsvarende utslipp et annet sted.

Disse medlemmer mener elektrifisering av sokkelen er et tiltak som ikke har en dokumentert global klimaeffekt, og som mest av alt er til for å pynte på egne utslippstall.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stoppe videre elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land.»

Medlemene i komiteen frå Høgre, Venstre og Kristeleg Folkeparti vil påpeike at det i dag vert produsert nok straum i Noreg til elektrifisering av sokkelen. Andelen fornybar energi vil auke i åra som kjem ved innfasing av meir ny vindkraft som er under utbygging, auke av solenergi, utbygging av vasskraft og energieffektivisering. Det som likevel er ei utfordring, er nettkapasitet og flaskehalsar i nettet som gjer at enkelte delar av industrien på land har utfordringar med å få levert straum der det er tenkt nye industrietableringar. Difor er regjeringa i gang med å sjå på tiltak som vil avhjelpe desse forholda på kort, mellomlang og lang sikt. Eksempelvis er det no opna for tilkopling på vilkår som vil gje industri som likevel har backup-løysingar (som datasenter), høve til tilkopling til nettet utan å måtte investere i ny infrastruktur.

Desse medlemene understrekar også at det ikkje vil vera alle installasjonar det vil vera hensiktsmessig å elektrifisere, og det er ikkje truleg at dei dyraste tiltaka vil bli elektrifiserte. Her vil også levetida til installasjonane kome i betraktning.

Vidare meiner desse medlemene at norsk gass transportert til Europa vil fortrenge bruk av til dømes kol, og at varmekraftverk som nyttar gass, kan utnytte

energien bedre enn gassturbinane offshore vil gjera. Derfor er den totale klimarekneskapen ved elektrifisering av sokkelen bedre enn om ein nyttar gasskraftverka på oljeinstallasjonane.

Desse medlemmene vil også peike på at prosjekt med elektrifisering av sokkelen vil gi mange arbeidsplassar, og at dette vil bidra til kompetansebygging for norsk næringsliv. Dette kjem i tillegg til at vi som oljeproduiserande nasjon må gjera vårt for at denne produksjonen skal vera så berekraftig som råd. Desse medlemmene ser heller ikkje korleis ein skal kunne nå målet om 50 pst. reduksjon i klimagassutslepp dersom ikkje eit verkemiddel som elektrifisering med kraft frå land vert teke i bruk.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til at temaet ble behandlet også i forbindelse med klimameldingen nylig, hvor Senterpartiet i merknader har understreket blant annet at både klimameldingen og klimapolitikken generelt forutsetter stortilt elektrifisering av det norske samfunnet i alle sektorer, herunder elektrifisering av sokkelen. Disse medlemmer viser til at Senterpartiet i den forbindelse har påpekt at regjeringen i stor grad har latt de store spørsmålene som økt kraftbehov og særlig økt elektrifisering stå ubesvart, blant annet ved å ikke legge frem en stortingsmelding om norske energiresurser i forbindelse med Norges klimaambisjoner. Disse medlemmer mener det er naturlig å se spørsmålet om elektrifisering av sokkelen eller ikke i sammenheng med behandlingen av denne meldingen.

Disse medlemmer viser til at det har vært et tverrpolitisk mål å arbeide for nullutslipp fra installasjoner på norsk sokkel fram mot 2050. Disse medlemmer viser til at Senterpartiet mener det er helt avgjørende at utslippsmålet nås på en måte som ikke setter norsk kraftkrevende industri i fare med økte strømpriser eller mangel på kraft. Disse medlemmer viser videre til at havvind har vært pekt på som en naturlig løsning når det gjelder elektrifisering av sokkelen i fremtiden, men at det også kan være andre måter som i kombinasjon vil gjøre det mulig å nå målet om nullutslipp fra norsk sokkel. Disse medlemmer viser til at Senterpartiet fremmet følgende forslag om dette i forbindelse med behandlingen av Meld. St. 13 (2020–2021), jf. Innst. 325 S (2020–2021):

«Stortinget ber regjeringen legge fram en plan for hvordan installasjoner kan være elektrifisert, ha et system for fangst og lagring av CO₂ eller andre former for karbonnøytral produksjon.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne mener elektrifisering av sokkelen må brukes som en motor for å få i gang satsingen på havvind. Vi må bruke

en solnedgangsnæring, som oljeselskapene representerer, til å få fart på den omleggingen som trengs.

Disse medlemmer mener oljeselskapene må pålegges å betale for elektrifiseringen av sokkelen.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge fram en plan for elektrifisering av sokkelen ved bruk av offshore havvind.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med et forslag hvor oljeselskapene pålegges å bygge ut like mye offshore havvind som de trenger til elektrifiseringen, samt å betale for disse investeringene.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at flere partier mener at elektrifiseringen av norsk sokkel i størst mulig grad skal skje med havvind. Disse medlemmer vil peke på at med dagens konsesjonsregime vil de første havvindmøllene komme i produksjon tidligst i 2029. Disse medlemmer mener det betyr at havvind ikke er et realistisk alternativ for elektrifisering av sokkelen frem mot 2030, eller kan være en del av planen for reduksjon av klimagassutslipp innen 2030.

Disse medlemmer vil også advare mot bruk av petroleumsskatteregimet i utbyggingen av havvind i Norge. Dette vil føre til en forskjellbehandling av aktørene som ønsker å delta i konkurransen om utbyggingen av havvind som ny industri, og favorisere de store oljeselskapene. Disse medlemmer er bekymret for at bruk av petroleumsskatteregimet vil føre til utvikling av færre alternative teknologier, færre aktører og mindre konkurranse og representere dårligere rammevilkår for utviklingen av en ny norsk industri. Disse medlemmer minner om at markedet for havvind er globalt, og at det først og fremst er i andre markeder kraftproduksjon fra havvind vil bli både etterspurt og bli et lønnsomt alternativ. Disse medlemmer mener havvind i Norge først og fremst representerer en mulighet for teknologiutvikling.

Forslag frå mindretal**Forslag frå Arbeidarpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet Dei Grøne:***Forslag 1*

Stortinget ber regjeringen legge fram en plan for elektrifisering av sokkelen ved bruk av offshore havvind.

Forslag frå Framstegspartiet:*Forslag 2*

Stortinget ber regjeringen stoppe vidare elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land.

Forslag frå Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet Dei Grøne:*Forslag 3*

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med et forslag hvor oljeselskapene pålegges å

bygge ut like mye offshore havvind som de trenger til elektrifiseringen, samt å betale for disse investeringene.

Tilråding frå komiteen

Tilrådinga frå komiteen vert fremja av medlemene i komiteen frå Arbeidarpartiet, Høgre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Kristeleg Folkeparti og Miljøpartiet Dei Grøne.

Komiteen viser til representantforslaget og til det som står ovanfor, og rår Stortinget til å gjere følgjande

vedtak:

Dokument 8:144 S (2020–2021) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Sylvi Listhaug, Gisle Meininger Saudland og Terje Halleland om nei til elektrifisering av sokkelen med strøm fra land – vert ikkje vedteke.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 4. mai 2021

Ketil Kjenseth

leiar

Liv Kari Eskeland

ordførar

**DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget - Energi- og miljøkomiteen
0026 OSLO
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
20/1832-

Dato
8. april 2021

Representantforslag 144 S (2020-2021) om nei til elektrifisering av sokkelen med strøm fra land

Jeg viser til brev 23. mars 2021 vedlagt representantforslag 144 S (2020-2021) fra stortingsrepresentantene Sylvi Listhaug, Gisle Meininger Saudland og Terje Halleland. Forslaget lyder: *Stortinget ber regjeringen stoppe videre elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land.*

Det er rettighetshaverne i de ulike utvinningstillatelsene som har ansvaret for den operative petroleumsvirksomheten på norsk sokkel. Dersom rettighetshaverne beslutter å bygge ut et funn eller gjøre større endringer på eksisterende felt, skal de forelegge Olje- og energidepartementet en plan for utbygging og drift. En kraft fra land-løsning krever også konsesjon etter energiloven og havenergilova.

Det har over tid blitt brukt store ressurser på å begrense klimagassutslippene fra produksjonen på norsk sokkel. Utslippene fra produksjonen på norsk sokkel er relativt lave i et globalt perspektiv. Det å unngå unødig fakling og bruk av kraft fra land er sentrale årsaker til dette.

En samlet olje- og gassnæring satte seg i 2020 som mål å redusere sine klimagassutslipp med 40 pst. innen 2030 sammenliknet med 2005, og videre redusere utslippene til nær null i 2050. Næringen fremhever kraft fra land som et viktig tiltak for å nå dette målet.

Jeg merker meg at det i bakgrunnen for representantforslaget heter at *"Regjeringen planlegger nå for at olje- og gassplattformer på norsk sokkel kan få driftsenergien sin i form av fornybarkraft fra land fremfor å bli drevet av små gassturbiner på plattformene"*. Ved behandlingen av Innst. 351 L (2019-2020) ba imidlertid Stortinget, gjennom et flertall

bestående av både regjeringspartiene, og Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet, regjeringen om "... sammen med bransjen legge frem en plan for hvordan utslippene fra olje- og gassproduksjonen på norsk sokkel reduseres med 50 pst. innen 2030, sammenlignet med 2005, innenfor dagens virkemiddelbruk. Videre må planen ivareta hensynet til kostnadseffektive utslippsreduksjoner, herunder videre elektrifisering av eksisterende felt og lav- og nullutslippsteknologi på nye felt og hensynet til kraftsystemet på fastlandet. Dette arbeidet ferdigstilles i løpet av 2021". Jeg er derfor i gang med å følge opp Stortingets vedtak om dette.

I henhold til langvarig praksis er hovedvirkemidlene for å begrense utslippene av CO₂ fra produksjonen av olje og gass på norsk kontinentalsokkel høy CO₂-avgiftssats og inkludering av sektoren i EUs kvotesystem (EU ETS). Den samlede utslippskostnaden for produksjonen på norsk sokkel er derfor høy. Konsekvensene av denne politikken er at rettighetshaverne kontinuerlig har et sterkt incentiv til å redusere egne utslipp; også mer kostbare utslippsreduksjoner enn i sektorer som ikke står overfor en så høy utslippskostnad. Rettighetshaverne må vurdere fordeler, ulemper og risiki knyttet til ulike løsninger for energiforsyning og ta sitt valg basert på dette.

Det følger både av regelverket, og langvarig praksis at kraft fra land skal vurderes av operatøren, og følges opp av myndighetene i forbindelse med behandling av hver enkelt plan for utbygging og drift. Vi vet at de teknologiske og økonomiske konsekvensene av en kraft fra land-løsning varierer sterkt fra utbygging til utbygging og derfor må vurderes fra sak til sak. En forutsetning for en løsning med kraft fra land er at tilknytning til kraftnettet må være driftsmessig forsvarlig. Samtidig må naturmangfoldet og hensynet til tiltakskostnadene ivaretas. Om tilknytning til kraftnettet vil være driftsmessig forsvarlig og hensynet til tiltakskostnader blir ivaretatt avklares i arbeidet med å utrede hvert enkelt utbyggingsprosjekt. Et prinsipielt "ja" eller "nei" til eventuelle nye elektrifiseringsprosjekt på sokkelen vil derfor etter min mening være lite hensiktsmessig.

Energiløsningen for en utbygging er et av de forholdene som rettighetshaverne skal utrede, inkludert at det skal legges fram en oversikt over energibehov og kostnadene ved å benytte kraft fra land framfor gassturbiner. Tilsvarende gjelder for vesentlige endringer i energiforsyningsløsningen for eksisterende felt/innretninger. Som del av departementets behandling av plan for utbygging og drift av store utbygginger forelegges saken for Stortinget, gitt at prosjektene ikke faller inn under de fullmakter Stortinget har gitt departementet. I sine valg av løsninger må rettighetshaverne også forholde seg til ev. usikkerhet og risiko knyttet til myndighetenes godkjenningsprosess.

En studie Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) gjennomførte i 2020 konkluderte med at det er mulig å gjennomføre en storstilt elektrifisering i transport, landbasert industri og på norsk sokkel uten at det oppstår lange perioder med knapphet på strøm eller svært høye priser. Analysen viser at Norge fortsatt vil ha overskudd av kraft i et normalår. Samtidig er det riktig at, på lik linje med andre store forbruksøkninger, vil også økt forsyning av kraft til innretninger på norsk sokkel kunne gi noe høyere kraftpriser i Norge. Nettopp derfor er

regjeringen også opptatt av å legge til rette for mer produksjon av fornybar energi, for eksempel gjennom at vi nylig innførte kontantsrømskatt på vannkraft. Samtidig jobbes det kontinuerlig med å legge til rette for mest mulig effektiv utnyttelse av strømmettet, for å holde kostnadene og behov for bygging av mer nett lavest mulig. Dette vil jeg også komme tilbake til i den varslede stortingsmeldingen om langsiktig verdiskaping fra de norske energiressursene.

Med hilsen

Tina Bru